profesör&bakunin

ÖLÜMÜN İKİ YÜZÜ

H. F. Foss komada yatıyordu... Hemşirenin arkasından odaya giren doktor, endişeyle hastanın yatığına eğildi. Hastalıkla yapılan mücadeleyi, mikroplar kazanıyordu...

xxxxxx

larım. Ellerinde kadehlerle karşılıklı oturduklarında, Henry halâ şaşkınlığından kurtulamamıştı... Ne bu evi, ne bu kadını ve ne de bu resimleri hatırlıyordu...

"Affedersiniz küçük hanım, kim olduğunuzu, beni nereden tanıdığınızı ve benim niçin burada olduğumu bana söyliyebilir misiniz?"

"Benim adım Teresa ve senin karınım. O Fennel denilen adamdan kurtulduğun için, sen de artık evine döndün... Bizim için zaman yok Henry, dilediğimiz şekilde yaşıyabilir ve mesut olabiliriz artık."

"Peki ama niçin ben hiç bir şey hatırlamıyorum?"

"Fennel sana hükmediyordu ... Henry, ama artık bütün bunlardan

BORiS KARLOFF ANLATIYOR

Henry Foss, güzel bir bahar sabahı, iki tarafı ağaçlarla süslü geniş bir caddede, rahat ve emin adımlarla yürüyordu. Ağaçların yeşelliği, göğün maviliği, içine bambaşka bir neşe ve coşkunluk katmıştı.... 12 numaralı evin önüne gelince, birden durakladı... 12 rakkamının kendisine neyi hatırlattığını düşünüyordu... Henry, 12 numaralı evin bahçesini kaplıyan renk, renk değişik çiçeklere bakarken, evin içinden yükselen tatlı bir harp sesi, kendisini o tarafa doğru çekti.

Parlak mavi bir renge boyalı sokak kapısını açan genç ve güzel kadın heyecanla Henry'nin boynuna sarıldı.

"Henry, hayatım nihayet gelebildin.... Seni o kadar uzun zamandır, bekliyordum ki."

Kız, altın sarısı saçları uçuşaraktan Henry'i elinden tutmuş, evin içine doğru götürüyordu...

"Bu resmi hatırladın mı Henry? Seninle beraber bir sergiden almıştık. Herhalde çok yorgunsun ben sana şimdi en sevdiğin içkiyi hazır-

kurtuldun, rahat ve mutlu yaşıyabilirsin."

"Demek ki herşey bitti ve ben artık kurtuldum Teresa?"

Teresa evet diye mırıldanırken, kollarını Henry'nin boynuna dolamış onu öpüyordu....

Fennel Dyke, gökten sağanak halinde boşanan yağmurun altında, çamurlara bata çıka güçlükle yürüyordu... Uzun ve yağlı saçları ensesine yapışmış, çirkin ve buruşuk suratının ortasında parıldıyan kısık gözleri büsbütün ufalmıştı. Yağmurun altında ağırlaşan elbiselerini taşıyamıyacak bir hale geldiğinde, kendisini, tahtaları kopmuş eski bir kapının önünde buldu... Kapıyı bir kaç kere vurup beklemeye başladı. Uzun bir müddet sonra içeriden bir kadın sesi:

"Şimdi geliyorum" diye bağırdı. Fennel, çürük kapının ardından gelen bu sesi, daha evvel bir yerde duymuş olduğunu düşünüyordu ki kapı aralandı... Patlak gözlü tek dişli yarı cadı, yarı kadın bir mahlûk kapının aralığından kendisine bakıyordu.

Devamı 27. sayfada.

SEVGİLİ OKUYUCULAR

"Canavarlar Yatağı" adlı romanımızda ve ileriki sayılarda, dergimizde yayınlanacak birbirinden korkunç, dehşet verici hikâyelerde, zaman zaman adları geçecek, Korku Edebiyatı"nın klâsikleşmiş kahramanlarını, özellikle genç okuyucularımıza tanıtmağı faydalı bulduk....

KURT ADAM- "Lycantrophia" adı verilen bir hastalığa yakalananların, ay ışığında kurt kılığına girmeleri efsanesi.. Efsane'nin beşiği, eski Çin ve Ortaçağ Batı Halkı arasında anlatılagelmiş, bu konudaki masal ve söylentilerdir.

1935'de, Robert Harris'in, efsanelerden faydalanarak yazdığı senaryo ve Stuart Walker-in yönetiminde çevrilen ilk Kurt Adam, "Werewolf of London" kordelasında, Henry Hull, Warner Oland ve Valerie Hobson rol almışlardı.. Henry Hull, bu kordeladaki makyajı ve oyunuyla büyük bir başarı sağlamıştı.. Lon Chaney Jr. Oliver Reed, "Kurt Adam"ı beyazperdede canlandıran ünlü oyunculardandır.....

CANAVAR
GEÇEN SAYIDAN DEVAM
BEN SENİ ALINCAYA KADAR SEN BURADA KALACAKSIN ANLADIN MI? SÖZÜMÜ DİNLE BENİM!
ÖZET
CANAVAR YER ALTINDAKİ SIĞINAĞINDAN YERYÜZÜNE ÇIKTIĞI ZAMAN BİR ADAMLA BİR KADININ KONUŞMALARINI DUYAR KADIN KOCASINI ÖLDÜREN CANAVARIN BULUNMASINI İSTEMEKTEDİR. CANAVAR BU İŞİ KENDİSİNİN YAPTIĞINI VE KENDİSİNİ KOVALIYANLARI HATIRLAR...
SANA YARDIM EDEBİLECEK TEK İNSAN BENİM! BUNU HİÇ UNUTMA!
DEMİR KAPAK ÜZERİNİZE KAPANIRKEN ONUN GÖZLERİNDEKİ KÖTÜ BAKIŞTIR SON GÖRDÜĞÜNÜZ!
MEZARLIKTAKİ KIZ AĞLAMAĞA DEVAM ETMEKTEDİR... SİZİN ÖLDÜRDÜĞÜNÜZ ADAM İÇİN AĞLAMAKTADIR...
KELİMELER BİR BIÇAK GİBİ BEYNİNİZE SAPLANIRKEN GERÇEKLER YAVAŞ YAVAŞ ÖNÜNÜZDE BELİRMEKTEDİR. SİZİN NASIL YARATILMIŞ OLDUĞUNUZUN GERÇEĞİ
SİZİ YARATIP KENDİ CİNAYETLERİNE ALET ETTİ... ONUN İÇİN ÖLDÜRDÜNÜZ... ONUN CANAVARI OLDUNUZ....
BU KADAR KORKUNÇ BİR YARATIK NASIL OLUR DA YAŞIYABİLİR... PAUL ÖLÜR DE BÖYLE BİR CANAVAR NASIL YAŞAR?... AKLIM ALMIYOR... NOEL, BU KADAR KORKUNÇ BİR YARATIĞI KİM YARATMIŞ OLABİLİR?
OLDU.... OLDU.... BAŞARDIM... YAŞIYORSUN!... BAŞARDIM!...
ÇABUK BU GÖVDEYİ BURADAN UZAKLAŞTIR! GİT ONU MEZARLIĞA GÖM!

İÇİNİZİ BİR ÖFKE DALGASI KAPLAMIŞTIR.. BAŞKA BİR ADAMIN KÖTÜLÜKLERİNE BU ŞEKİLDE ALET OLMAK ÇOK ZORDUR.. VE FECİDİR... SESLER SİZİN BULUNDUĞUNUZ TARAFA YAKLAŞMAKTADIR...
YANINIZDAN GEÇERLERKEN ADAMIN YÜZÜNÜ TANIRSINIZ.. BU ADAM ODUR O... SİZİN YARATICINIZ!..
KENDİNİ KONTROL ETMEYE ÇALIŞMALISIN EVA!.. GELECEKTEKİ GÜNLERİ DÜŞÜN!
YANINDAKİ KADINI TESELLİ ETMEYE ÇALIŞIRKEN SİZ SEYREDERSİNİZ... VE ANLARSINIZ Kİ O HER ŞEYİ EVVELDEN DÜŞÜNÜP PLÂNLAMIŞ...
EN NİHAYET ARTIK DAHA FAZLA TAHAMMÜL EDEMEZSİNİZ!..
AAAARRRRGGHHHH
EEEEEEEEEEEEEEEE

ONLARIN ÜZERİNE DOĞRU SALDIRIRKEN KIZ BAYILIR... BÖYLELİKLE BUNDAN SONRAKİ OLAYLARI GÖRMEMİŞ OLACAKTIR...
HA.. HAYIR! NE YAPIYORSUN ? HER ŞEYİ MAHVEDECEKSİN!...
İRİ ELLERİNİZ ONUN VÜCUDUNU SIKARKEN.. BAŞKA BİR DÜŞÜNCE DAHA KAFANIZDA BELİRİR....
SADECE ONUN YOK OLMASI KAFİ DEĞİLDİR.... YA KENDİNİZ ?.. BÖYLESİNE KORKUNÇ YARATIĞIN YAŞAMASINDA NE ANLAM OLABİLİR Kİ....
BAŞKA İNSANLARIN DA SİZE KÖTÜLÜK YAPMALARINA MÜSAADE ETMİYECEKSİNİZ ARTIK... BATAKLIKLARA DOĞRU YÜRÜRKEN KAFANIZDA BİR TEK DÜŞÜNCE VARDIR...
CANAVAR VE YARATICISI İÇİN SON DURAK....
DİKKAT BATAKLIK

ÇIRPINMAYA BAŞLAYAN YARATICINIZI SIKI SIKIYA KOLLARINIZIN ARASINDA TUTARKEN BATAKLIK İKİNİZİ DE YUTMAKTADIR...
APTAL!.. NE YAPTIĞINI BİLİYOR MUSUN SEN ?....
DUUR!
BATAKLIĞIN YAPIŞKAN ÇAMURU SİZİ VE ONU KENDİNE DOĞRU ÇEKERKEN GERİYE DÖNMEK İMKÂNSIZDIR ARTIK.!
LABORATUVARDA OLAN KAZAYI HATIRLIYOR MUSUN ?... TEPENE DÜŞEN AĞIR YÜKÜN ALTINDA EZİLDİĞİNİ....
BU BATAKLIĞIN SONSUZ OLDUĞU SÖYLENİR...
SENİ KURTARMAK İÇİN BİR TEK YOL VARDI... BEYNİNİ YARATTIĞIMIZ CANAVARA TAKMAK!
PAUL SENSİN ANLAMIYORMUSUN!.. PAUL!... PAUL SENSİN!
KUM VE ÇAMUR BURUN DELİKLERİNİZDEN İÇERİYE DOLUP GÖZLERİNİZİ KAPATIRKEN DUYDUKLARINIZIN DOĞRU OLUP OLMADIĞINI ANLIYACAK VAKTİNİZ YOKTUR... BELKİ DE DOĞRUDUR DİYE DÜŞÜNÜRSÜNÜZ...
FAKAT BAĞIRACAK VAKİT BİLE KALMAMIŞTIR ARTIK.!
BİLMEM BU SONUÇ SİZİ ÜZDÜ MÜ ? CANAVAR KABUL ETTİĞİMİZ MAHLUKLARIN DA BAZAN BÖYLE HAZİN İÇ ALEMLERİ OLABİLİYOR....

Büyük heyecan ve görülmemiş olayların romanı.

CANAVARLAR YATAĞI

Yazan: ERNEST S. KELLY

ÖZET

Dr. Edelmann, Visaria köyüne tıp araştırmaları için yerleşmiştir. Bir gece Drakula ona gelerek, vampirliğine çare bulmasını ister. Bu arada genç Larry Talbot'da, her dolunay gecesi kurt adam olmaktadır. Talbot da Doktordan, kendisini kurtarmasını rica eder.

Edelmann her ikisini de kurtaracağına söz verir. Fakat sekreteri Miliza'ya hücum edeceği sıra, Doktor bir haçla Drakula'nın üzerine yürür ve Drakula ölür. Buna rağmen Talbot'nun ameliyatı başarılı geçer. Kurt adam kurtulur. Vampire kanını veren Doktor, kendisinde gariplikler hissetmektedir.

Tek başına yürüyen Edelmann, yolda şehre götüreceği bir arabayı yükleyen Siegfried'e rastladı. Mehtabın solgun ışığında, adamın taze kan ile çarpan boğaz damarlarını gördüğü an içinde müthiş bir istek uyandı. Açlıktan kıvranan bir kedi gibi terasın duvarından, atlayıp ileriye doğru ko ı. Yolda Siegfried arkasında birisi ol unu anlayıp geri döndü.

"Siz miydiniz Dr Edelmann, tanıyamadım"...

O anda ay ışığı, karşısında durun korkunç suratı meydana çıkarmıştı. Adamın ağzından çıkan acı feryat, boğazına yapışan bir çift tırnak tarafından kesildi. Köydeki adamlar ise acı bir feryat duyup başı boş koşan arabayı gördüler. Arabadan aşağıya iki kişi düşmüştü bunlardan bir tanesi koşar adımlarla oradan uzaklaşırken öbürü kanlar içerisinde yerde yatıyordu... Köylüler kaçan adamın peşine düştüler. Holtz'un önderlik ettiği adamlar saraya geldiklerinde Edelmann krizini atlatmış kendi laboratuarındaydı. Müthiş bir irade gücüyle adamların karşısına çıktı. Siegfried'in kardeşi kalabalığın başındaydı.

Lütfen sayfayı çeviriniz

Frankenştayn canavarı.

"Doktor bey ağabeyim bu gece bir insan canavar tarafından öldürüldü.... Bu kimse sizin yanınızda tuttuğunuz Talbot'tan başkası olamaz.Onun ölmesi gerek."

"Hayır, size yemin ederim ki bu Talbot değildir.Talbot artık tamamiyle iyileşti ve bu gece şatodan çıkmadı bile yemin ederim ki bu böyle."

Kalabalık gittikten sonra Talbot Edelmann'ın yanına yaklaştı:

"Beni bu kızgın adamların elinden kur kurtardığınız için teşekkür ederim doktor. Ama şimdi benim gerçeği bilmem şart. Sizin Siegfried'in arkasından arabaya atlayışınızı ve kaçışınızı gördüm. Bana gerçeği anlatın."

Edelmann kafasını önüne eğdi:

"Haklısın..Kanım Drakulanın kanıyla karıştı.Sana yalvarırım bu haberi henüz kimse duymasın.Bana biraz vakit ver..Ninaya söz verdiğim ameliyatı gerçekleştirdikten sonra dünya bu belâdan tamamiyle kurtulmuş olacak."

Talbot sessizce kafasını önüne eğip uzaklaştı.Edelmann yalnız başına oturuyordu ki birden kendi parmaklarının acaip şekillere girdiğini gördü ve oturduğu yerden fırlayarak yandaki odada hayat veren makinanın üzerinde yatan canavara doğru koştu.Bir an bile düşünmeden makinanın düğmesini çevirdi... Cereyan elektrodların içinden geçerken Edelmann o korkunç vampir suratıyla bağırıyordu:

"Öldürmek,Öldürmek...Sana yüz adamın kuvvetini vereceğim, beraberce öldüreceğiz mahvedeceğiz."

"Hayır Doktor...Lütfen durun, duracaksınız."

Kapıda duran Nina'nın dehşetle dolu, sesiydi bu.

"Kanburun Kaderi"

"Demek sen beni gözetliyordun ha..., İnsanların beni gözetlemelerinden kati-

Canavar Vasaria sokaklarında dehşet ve korku saçmaktaydı...

Donavar'ın beynini arıyordu

yen hoşlanmam..." bu sözleri söyleyen Edelmann yavaş adımlarla korkunç tırnaklarını çıkararak Nina'nın üzerine yürümeye başladı. Nina hiç kımıldamadan duruyordu. Korkunç tırnaklar kızın beyaz gırtlağına saplandı... Holtz ve polisler içeri daldıkları an Edelmann cansız kurbanının vücudunu yere bıraktı. Miliza ve Talbot Nina'nın yanına koşarlarken Doktor kalabalığa döndü ve kanlı dudaklarıyla konuştu...

"İşte şimdi biliyorsunuz."

Holtz "Yakalayın onu " diye bağırdı ve polisler fırladılar.

Ch 12 "Canavarların savaşı"

Fakat o anda arkadan büyük bir gürültü koptu...Halk korkudan kaçışıyordu. Frankestein Canavarı masadan kalkıyordu. Kimse birşey yapamadan canavar Edelmann'ın önüne geçip polisleri bir kenara itti. Holtz ve Larry Talbot Edelmann'a yardım edebilmek için yanına koştular fakat canavar onları silkip attı. Holtz darbenin kuvvetinden havaya fırlayarak elektrodların üzerine düştü. Bir an parlayan bir ışıktan sonra ortalığı yanık et kokusu kapladı. Edelmann yerden kaptığı bir polis cobuyla Talbot'un üzerine yürüdü

Öldür, Öldür.

"Sen söz verdiğin halde beni polise ihbar ettin...Bunun için öleceksin."

Canavarın darbesiyle sersemlemiş Talbot güçlükle ayağa kalkabildi ve yerde duran Holtz'un tabancasını kaptı, aynı zamanda da bağırıyordu.

"Geri çekilin Dr Edelmann beni yapmak istemediğim şeyleri yapmaya zorlamayın"...

Edelmann'ın cevabı korkunç bir hırlamayla saldırmak oldu. Talbot boğazında sıkışan bir hıçkırıkla tabancayı kaldırıp iki el ateş etti. Edelmann cansız ayaklarının dibinde yatıyordu. Arkasından canavar Talbot'un üzerine doğru geliyordu, hızla arkaya dönen Talbot kurşunları üzerine boşalttı...Ama kurşunlar canavar için hiç bir tehlike yaratmadı. Talbot adamlara bağırdı.

"Çıkın hepiniz canlarınızı kurtarmaya bakın...Frankestein canavarı bu..."

"Satonun Kaderi"

Larry kimyevi maddelerle dolu dolabı olduğu gibi canavarın yolunun üzerine attı. Dolabın içindeki çeşitli maddeler kırılan şişelerden akmış, birbirlerine karışarak yanmaya başlamıştı. O anda ateşlerin arasında Miliza'yı gören Talbot onu kolundan tutup kaçmaya başladı. Şato'dan henüz uzaklaşmışlardı ki korkunç bir patlama ile her yer inledi. Arkalarından alevler içinde yanan şato ve canavarlar birer alev parçası haline gelmişlerdi...

-SON-

DEHŞET KOLEKSİYONU
SİZE ŞUNU HEMEN SÖYLEYEYİM Kİ.. MURÇ HİÇ BİR ZAMAN BENİM DOSTUM OLMAMIŞTI.. ONDAN VE RAFLARI, SARARMIŞ KİTAPLARLA DOLU TOZLU DÜKKÂNINDAN NEFRET EDİYORDUM. AMA NE ÇARE... BAZI İSTEDİĞİM ŞEYLERİ ELDE EDEBİLMEK İÇİN ONUNLA OLAN DOSTLUĞUMU DEVAM ETTİRMEYE MECBURDUM...
İYİ GECELER MR. DANFORT! ARTIK KAPATMA SAATİ GELDİ. AMA ÖNEMLİ BİR İSTEĞİNİZ VARSA...

İÇİNİZDE KOLEKSİYON YAPMAYA MERAKLI OLANLAR VARSA BENİ ANLIYABİLİR... İSTEDİKLERİMİ ELDE EDEBİLMEK İÇİN MURÇ GİBİ BİR ADAMIN İNSAFINA KALIŞIM DA....
GEÇERKEN ŞÖYLE BİR UĞRUYAYIM DEDİM. YENİ BİR ŞEYLER VAR MI?
SİZ GARİP ZEVKLERİ OLAN BİR ADAMSINIZ MR. DANFORT, ARADIKLARINIZI BULMAK HAYLİ GÜÇ OLUYOR!
KADERİN BÜYÜK BİR CİLVESİ.. BÜTÜN GİZLİ VE ESRARENGİZ ŞEYLER MURÇ'UN ELİNE GEÇERDİ... ONUN İÇİN DÜKKÂNIN İÇERLERİNE DOĞRU İLERLEDİM...
SİZE, İSTEDİKLERİNİZİ HER ZAMAN BULMUŞUMDUR DEĞİL Mİ?. LANDRU'NUN HATIRATI GİLLES'İN RESİMLİ TARİHİ!...
OCCULT
HATTA HER MERAKLI ADAMIN RÜYASI OLAN MARGUIS LEMODE'NİN "KARANLIK GÖRÜNTÜLERİNİ" BULABİLİRİM.
NEREDE! NEREDE?.. BANA EZİYET ETMEK İÇİN Mİ SAKLADIN?
SAKİN OLUN, MR. DANFORT!
O ANDA ŞİŞKO KAFASINA VE ÇÜRÜK DİŞLERİNE BİR YUMRUK İNDİRMEMEK İÇİN KENDİMİ ZOR TUTUYORDUM. O, İNCE SESİYLE KONUŞUYORDU...
SİZE ONUN BURADA OLDUĞUNU SÖYLEMEDİM MR. DANFORT! SADECE BULABİLİRİM DEDİM...
LEMODE'UN "KARANLIK GÖRÜNTÜLERİ" HA.. BÜTÜN DÜNYAYI GEZSEM ONU ELDE EDEBİLECEĞİMİ TAHMİN EDEMEZDİM.

RAMSEY BAŞARILI VE ZENGİN BİR ADAMDI. ŞEHRİN TENHA VE SAKİN KESİMİNDE HERKESTEN AYRI BİR HAYAT YAŞIYORDU. AMA ZENGİNLERİN BİLE RAHATLARI BİR GÜN BOZULABİLİR...
NE OLUYOR BU TELAŞ NEDEN?
CİNAYET OLMUŞ... BİRİSİ RAMSEY'İN KAFASINA GÜMÜŞ BİR ŞAMDAN İNDİREREK ÖLÜMÜNE SEBEP OLMUŞ!
ADAM HIRSIZ MIYDI... BİR ŞEY ÇALMIŞ MI?..
ZANNETMİYORUM.. KOSKOCA EVDE SADECE KÜTÜPHANEYE GİRMİŞ ORADAN DA BİR TEK KİTAP ÇALMIŞ!
POLİSE DAHA FAZLA BİR ŞEY SORMAMA İHTİYAÇ KALMAMIŞTI.. GİDECEK BİR TEK YER VARDI... DERHAL BİR TAKSİYE ATLADIM...
İŞTE ORADA.. İÇERİDE BENİ BEKLİYOR OLMALI!
İÇİMDEKİ HEYECAN BENİ HERZAMANKİNDEN SABIRSIZ YAPMIŞTI.. MURÇ İSE KAPIYI AÇARKEN HER ZAMANKİNDEN DAHA AĞIR VE TEMKİNLİYDİ...
GERİ DÖN! SANA VERECEK BİR ŞEYİM YOK!
KİMSEYİ GÖRMEK İSTEMİYORUM! ÇEKİL GİT DANFORT!
PİS, ŞİŞMAN DOMUZ! ARTIK SENİN OYUNLARINA DAHA FAZLA TAHAMMÜL EDECEK DEĞİLİM. KİTABI NASIL ELE GEÇİRDİĞİNİ BİLİYORUM!
HAYIR! HAYIR! BENDE HİÇ BİR ŞEY YOK! BENİ YALNIZ BIRAK!

VE O ANDA BEN KİTABI GÖRMÜŞTÜM.. KİMSE BANA NASIL OLDUĞUNU ANLATMAMIŞTI. AMA BEN İÇİMDEN GELEN BİR HİSLE ONU TANIMIŞTIM...
SENİ YALNIZ MI BIRAKAYIM MURÇ, HEM DE BU HUSUSTA PAZARLIĞA GİRİŞMEDEN EVVEL!
MURÇ, ŞİŞKO GÖVDESİNDEN UMULMADIK BİR ÇEVİKLİKLE BENDEN ÖNCE DAVRANIP KİTABI KAPMIŞTI...
BİZİM SENİNLE YAPACAĞIMIZ PAZARLIK YOK. BU KİTAP BENİM VE SATMAK İSTEMİYORUM. BU KİTABI BEN KENDİME SAKLIYACAĞIM.
KIZGINLIKTAN VÜCUDUMDAKİ BÜTÜN KANIN TEPEME TOPLANDIĞINI HİSSETTİM. BU KADAR ZAMANDIR KATLANDIĞIM BU OYUNLARA ARTIK SON VEREBİLİRDİM...
BÜTÜN BU PARALAR SENİN OLSUN MURÇ! YETER Kİ KİTABI VER!
BU KİTAP SATILIK DEĞİL, ONU KENDİME SAKLIYACAĞIM!
PİS!! @#*?!! DOMUZ!!!
ONA KARŞI DUYDUĞUM BÜTÜN NEFRET ADETA PARMAKLARIMDA TOPLANMIŞTI.. BİR DOMUZUNKİNİ ANDIRAN KIRMIZI, YAĞLI SURATINDAN, PATLAK GÖZLERİNDEN, PÖRSÜK YANAKLARINDAN KURTULACAKTIM ARTIK!...
BİR KAÇ DAKİKA SONRA ORTADA NEFRET EDİLECEK BİR ŞEY KALMAMIŞTI...
BU KADAR SENE SONRA EN NİHAYET BENİM TAMAMEN BENİİM!!

MARGIUS LEMODE 18. ASIRDA YAŞAMIŞ BÜYÜK BİR FİLOZOF, ŞAİR VE RESSAMDI.. KISA BİR SÜRE İÇERSİNDE KÜLTÜRLÜ KİMSELER ÜZERİNDE BÜYÜK BİR ÜN SALMIŞTI...
KABİLİYETLERİ İÇİNDE YATAN GİZLİ VE KÖTÜ RUHTAN DOĞMAKTAYDI... BÜTÜN HAYATI ŞEYTANLARI ÇAĞIRMAK İÇİN TERTİPLENEN TOPLANTILARDA GEÇMEKTEYDİ...
BU TOPLANTILARDA İNSANLARIN KURBAN EDİLDİKLERİ DE SÖYLENİRDİ... 29 YAŞINA GELDİĞİNDE MARGIUS BİR AY MÜDDETLE BİR YERE KAPANDI... BU YAŞINA KADAR BAŞINDAN GEÇENLERİ, KORKU DOLU MACERALARI RESİMLERİYLE BERABER SAYFALARA GEÇİRDİ.. KORKU VE DEHŞET TARİHİNİN EN ÖNEMLİ KİTABI YAZILMIŞ OLDU BÖYLECE...
KİTABIN BASILAN İKİ ÜÇ NÜSHASI BU İŞE MERAKLI İNSANLARIN ARASINDA ELDEN ELE DOLAŞIYORDU... ALEYHİNDE AÇILAN BİR TAHKİKAT NETİCESİNDE MARGIUSUN GARİPLİKLERLE DOLU HAYATI HALKIN GÖZÜ ÖNÜNE SERİLMİŞTİ...
KENDİSİNİN KRALİYET AİLESİNDEN OLUŞU BİLE ONU DÜŞTÜĞÜ GÜÇ DURUMDAN KURTARAMADI.. GİYOTİNİN ALTINDA CAN VERİRKEN YAZDIĞI KİTABIN BÜTÜN NÜSHALARI DA YAKILMIŞTI...

AMA BİZ BU HİKAYENİN BAŞKA TARAFLARINI DA BİLİYORUZ DEĞİL Mİ ... MR. DANFORT ? YAKILAN KİTAPLARIN ARASINDAN BİR KAÇ NÜSHA KURTARILDI.. SİZE BUNLARDAN BİRİNİ BULACAĞIM AMA... BU PEK UCUZA GELMEYECEK SİZE!
ŞİMDİ BELKİ MURÇ'TAN NEDEN NEFRET ETTİĞİMİ ANLAMIŞSINIZDIR. BENİ HER ZAMAN OLMAYACAK ŞEYLERİN VAADLERİ İLE KANDIRIYOR ONDAN SONRA DA KARŞIMA GEÇİP ALAY EDİYORDU... BEN ONUN OYUNCAĞIYDIM ADETA...
NE FİAT İSTERSEN ONU VERİRİM MURÇ! YETER Kİ KİTAP ELİME GEÇSİN!
SABIRLI OL BAKALIM, KİTAP DAHA ELİMİZE GEÇMİŞ DEĞİL. BANA ÖNEMLİ KİTAPLARI BULMUŞ OLAN KİMSEYLE KONUŞMALIYIM.
BANA EZİYET ETMEK İÇİN UZUN KONUŞMALARA BAŞVURAN MURÇ BİR HATAYA DÜŞTÜĞÜNÜ FARKETMEMİŞTİ... RAMSEY'İN ADINI SIK SIK KULLANMIŞ BANA KENDİSİNDEN İNTİKAM ALABİLMEM İÇİN İYİ BİR FIRSAT HAZIRLAMIŞTI...
YENİ BİR HABERİN OLUR OLMAZ BANA TELEFON ET MURÇ!
TABİİ Kİ EDERİM.. YETER Kİ SİZ SABIRLI OLUN MR. DANFORT!
NAKİT PARAYA İHTİYACIM VARDI.. MURÇ'U ALTEDEBİLMEM İÇİN ÇABUK HAREKET ETMEM GEREKLİYDİ... EVLİLİĞİMDEN BU YANA NAKİT PARA BULMAKTA GÜÇLÜK ÇEKMİŞ DEĞİLDİM...
NEREDEYDİN KOLİN ? YOKSA GENE KİTAP MI ALDIN ? BİR AN OLSUN EVDE KARINLA OTURMAZSIN AMA KİTAP ALABİLMEK İÇİN PARALARIMI ALIRSIN!
AUDREY GÖRÜYORSUN Kİ ACELEM VAR!
BENİ BU ŞEKİLDE İHMAL ETMENE DAHA FAZLA GÖZ YUMAMAM BEN DE İNSANIM, ALAKAYA İHTİYACIM VAR!
NE YAPIYORSUN ? O PARAYI KENDİME AYIRMIŞTIM!
ARTIK BU HAYATA TAHAMMÜL EDEMEM KOLİN! DUYUYOR MUSUN BENİ KOLİN!
SLAM!

HİÇ VAKİT KAYBETMEDEN KIYMETLİ HAZİNEMİ KUCAKLAYIP EVİN YOLUNU TUTTUM LEMODE'UN KİTABININ ZEVKİNE VARABİLMEK İÇİN ONUNLA BAŞBAŞA KALMAM GEREKİYORDU...
NEREDEYDİN GENE? PARALARIMLA NE YAPTIN? SANA VE BU HAYATA DAYANAMIYORUM ANLADIN MI?
PARALAR.... TELÂŞ İÇERSİNDE BÜTÜN PARALARI MURC'UN KANLI GÖVDESİNİN ÜZERİNDE BIRAKMIŞ OLDUĞUMU HATIRLADIM. ELİMDE TUTTUĞUM BU HAZİNENİN YANINDA İKİ ÜÇ KURUŞUN NE ÖNEMİ VARDI Kİ....
BİR KİTAP MI? BABAMDAN KALAN BÜTÜN SERVETİ BEŞ PARA ETMEYEN KAĞIT PARÇALARINI ALMAK İÇİN KULLANDIN! ARTIK BU BÖYLE DEVAM ETMEYECEK!
ODAMA GİDİYORUM. RAHATSIZ EDİLMEK DE İSTEMEM!
NİHAYET KİTAPLA BAŞBAŞAYIM. BU ODADA SENELERCE ORADAN BURADAN TOPLADIĞIM GARİP VE KORKULU EŞYALARIN ARASINDA KİTAPDA YERİNİ BULMUŞ SAYILIR... TİTREYEN PARMAKLARIMLA SAYFALARI ÇEVİRİYORDUM!
ŞU RESİMLERE BAK! HAYRAN OLMAMAK ELDE DEĞİL!
BU İLK BAKIŞIMDA ANCAK RESİMLERLE İLGİLENEBİLİYORDUM.. DAHA SONRA İNCE BİR EL YAZISIYLA YAZILMIŞ YAZILARI OKUYACAĞIM.
BEARDSLY DORA, BOSH, BÜTÜN BUNLAR KORKU YAZARLARIYDI AMA HİÇ BİRİNDE LEMODE'UN GÖRÜŞ ZENGİNLİĞİ YOKTU...
BU ADAM İNSAN ZEKÂSININ ÜSTÜNDEKİ KUVVETLERE... MEZARLARIN ALTINDA YATAN ESRARLARA ULAŞABİLMİŞTİ.. HER SAYFA BİR EVVELKİNDEN DAHA KORKUNÇTU...
NE... NE... İNANILIR GİBİ DEĞİL. ADAM KENDİ ÖLÜMÜNÜ ÖNCEDEN GÖRMÜŞ!
NEMLİ PARMAKLARIMLA SAYFALARI ÇEVİRİRKEN, GÜÇLÜKLE NEFES ALIYORDUM KALBİMİN ATIŞLARININ KORKUNÇ GÜRÜLTÜSÜNÜ DUYUYORDUM.
AMA BU İMKÂNSIZ! BU SAYFALARDAKİ RESİMLER DEKİ KOSTÜMLER LEMOD'UN ZAMANINA DEĞİL ZAMANIMIZA UYUYOR! BU KADAR İLERİSİNİ NASIL GÖREBİLİR!

DANFORT KİTABINI HİÇ BİR ZAMAN BİTİREMEDİ.. ÇÜNKÜ KİTAP ONUN İŞİNİ BİTİRMİŞTİ... GERİYE KALAN SAYFALARDA NELER YAZDIĞINI İSE HİÇ BİR ZAMAN

Katil BEBEK

Çeviren: F. Melek

Alice, doğurduğu bebeği hiç sevmedi. İçindeki ölüm korkusu, bebeğin mavi gözlerinden geliyordu. Kocası David işteyken, o bebekle yalnız kalıyor ve kendisini ondan nasıl koruyacağını bilemiyordu. Evhamlı bir kadın olmuştu. Bir gece, David bebeğin ağlamasını duydu ve dışarı çıktı. Merdivenin başında ayağı takılarak, aşağı yuvarlandı.

İki üç basamak yuvarlandıktan sonra David trabzana tutunup kendini toparladı... Ayağına takılıp düşmesine sebep olan yumuşak şeyi eline aldığında kalbi duracak gibi oldu.... Bu geçen gün kendisinin oynaması için çocuğa aldığı bez bir bebekti...

Ertesi günü onu işine Alice götürdü. Arabayı kaldırımın yanına park ettiğinde kocasına döndü:

"Ben bir tatile çıkmak istiyorum David.... eğer senin iş durumun müsait değilse bırak ben yalnız gideyim... nasıl olsa çocuğa bakacak birisini bulabiliriz... ben çocuktan nefret ediyorum o da benden. birşeyler olmadan buralardan uzaklaşmak istiyorum."

"Senin tek yapacağın şey iyi bir ruh hekimine gitmek olacak karıcığım...."

Alice kafasını önüne eğmiş ağlamamak için kendisini zor tutuyordu.

"Sen randevuyu al, ben doktora, gideceğim David."

Alice arabayla uzaklaşırken, David uzun bir müddet onun arkasından baktı...

Belki doktora gitmesi herşeyi düzeltebilirdi.. O gün işleri bir türlü bitmek bilmedi.. Her an karşısında, Alice'in üzgün yüzünü, kulaklarında yalvaran sesini duyar gibi oluyordu. çocuğun normal olmadığına David'de inanmaya başlamıştı...

Eve dönmek için bir taksiye atladığında David yorgunluktan bitikti.... Alice'e dün geceki olayı hiç, anlatmamayı daha doğru buluyordu. Onu boş yere daha fazla telâşa vermenin bir lüzumu yoktu... her an insanın başına beklenmedik bir kaza gelebilirdi......

Anahtarıyla kapıyı açıp içeriye girdi. Elinde tuttuğu şapkasıyla paltoşunu en yakında ki iskemlenin üzerine bıraktı... O anda gözleri merdivenlerin altında yatan bez bebeğe ilişmişti... David bez bebeğe daha fazla bakamadı. Çünkü olduğu yere mıhlanıp kalmış Alice'e bakıyordu. Alice ince vücudunun bütün kemikleri kırılmışçasına darmadağınık merdivenlerin altında yatıyordu.... Ölmüştü. David kafasını ellerinin arasına alıp, parmaklarını tuttu. Alice yaşamıyor, yaşamak için bir gayret bile göstermiyordu. David iki üç kere yüksek sesle "Alice Alice" diye bağırdı. Onun cansız gövdesine kendi sıcaklığını verebilmek için onu kollarının arasında tutuyordu. Ayağa kalktı nasıl olduğunu kendi de hatırlıyamıyordu ama kendisini bebeğin odasının önünde buldu... Kapıyı açıp içeriye girdi ve beşikte yatan bebeğe bakmaya başladı...... Bebeğin gözleri kapalıydı ama yüzü uzun bir süre ağlamış gibi kıpkırmızıydı...

David:

"O öldü" dedi bebeğe ve gülmeğe başladı. Dr. Jeffers odaya daldığında ise hala gülüyordu..

"Kendine gel David"

"Alice bir bebeğe takılıp merdivenlerden aşağıya düştü ve öldü doktor."

Saat gecenin onbiriydi.... Evin içine birçok yabancı adam girip çıkmış ve beraberlerinde Alice'i de alıp götürmüşlerdi... David ve doktor kütüphanede karşılıklı oturmuş, konuşuyorlardı.

"Alice deli değildi doktor, bebekten korkmakta haklıydı."

"Sen de onun yaptığını yapma David.... Alice kendi hastalığından ötürü onu suçluyordu, sende şimdi Alice'in ölümünden dolayı onu suçluyorsun...."

"Alice akşamları sesler duyuyordu doktor... bu sesleri bebek çıkarıyordu. 4 aylık bebek bizim her sözümüzü dinliyor, karanlıkta dolaşıyordu.... Ben Chikago'ya gittiğim zaman bütün bir gece ağlıyarak Alicein hastalanmasına o sebep oldu... O zaman onu öldüremedi ama bu sefer merdivenlerin üzerinde yatan, bez bir bebek Alice'i öldürdü.

"David sus artık."

"Bırakın da bütün olanları anlatayım doktor. Benim bunu daha evvel anlamam gerekirdi.

"Bazı geceler uyanıpta ışığı yaktığımda, bebeğin yattığı yerden, gözleri açık bana baktığını görürdüm.. O saatlerde, bütün diğer bebekler uyurken, bu gözleri açık düşünüyor"

"Bebekler düşünemez David"

"Düşünüyor veya düşünmüyor, kafasını işlettiği muhakkak... Bizler bir bebeğin kafası hakkında ne bilebiliriz ki.... milyonların arasında bir çocuk herşeyi bilerek doğmuş olamaz mı? Kendisini bizlere hiçbir şey bilmeyen alelâde bir çocuk olarak tanıtıp arkamızdan her türlü kötülüğü ve fesadı plânlıyabilir..... Dünyada bir bebekten daha egoist bir yaratık düşünebiliyormusunuz.. doktor?"

"Bu düşünceleri bırak artık David.... neredeyse bebeğin cinayeti plânlıyan bir cani olduğunu söyleyeceksin"

"Her bebek annesinden nefret ederek doğuyor doktor. Bakılıp beslendiği ana rahminden, onu kovan

annesine karşı bebeğin içinde köklü bir kin yatar...hatta bu işe ortak olan babaya karşı bile bir nefreti olsa gerek...."

"Senin söylediklerin gerçek olsa her kadının dünyaya getirdiği çocuğundan korkması gerekir David.... 24 saatlik bir uykudan sonra bu garip fikirlerinden kurtulursun.....Al sen şimdi şu ilâcı ve uyumaya bak."

David ilâçları içip doktorun arkasından üst kattaki odasına çıktı... Doktor onu yatağına yatırmaya çalışırken o durmadan ağlıyordu...Neden sonra onun derin bir uykuya daldığını gören doktor evden ayrıldı.. David uykusu arasında bir ses duyar gibi oldu...

"O da ne diye mırıldandı."

Holde bir takım patırdılar oldu ve David uyumaya devam etti..."

xxx xxx

Doktor Jeffers ertesi sabah erkenden David'in evine geldi. David aldığı ilâçların tesiriyle halâ uyuyor olmalıydı. Kapıyı bir kaç kere hızlı hızlı çaldı...Cevap yoktu. Hizmetçi daha kalkmamıştı herhalde... Doktor bahçeyi dolaşıp arka kapıya geldiğinde kapıyı açık bulup içeriye girdi. Elinde tuttuğu çantasını en yakın iskemlenin üzerine bırakırken, merdivenlerin üst basamağında beyaz bir şey görür gibi oldu....Evin içerisinde kuvvetli bir gaz kokusu vardı..Doktor merdivenleri koşar adımlarla çıktı ve David'in odasına daldı. Kesif bir gaz kokusunun kapladığı odada David hareketsiz yatağının üzerinde yatıyordu. Duvarın dibindeki borunun açık musluğundan, gaz odaya dolmaya devam ediyordu. Doktor burnunu tutaraktan musluğu,

HİTCHCOCK
un seçtikleri

kapadı ve sonra David'ın üzerine eğildi. Vücudu soğuktu. Öleli bir kaç saat olmuştu bile. Doktor öksürerek ve gözleri yaşlı odadan çıktı. David intihar etmiş olamazdı. Dün gece almış olduğu kuvvetli ilâçlar onun yataktan kalkıp gazı açmasına imkân vermezdi.

Dr Jeffers bir an holde durduktan sonra süratle bebeğin odasına yöneldi kapıyı açtı...Beşik boştu. Doktor kendi kendine konuştu....

"Yattığın odanın kapısı rüzgâr-dan kapandı ve sen tekrar beşiğine, dönemedin, kapının kapanacağını hesaplayamamıştın küçük canavar.... Seni evin bir köşesinde gizlenirken bulacağım...Alice ve David gibi konuşmaya başladım ama artık başka türlü düşünmeme imkân vok..

Doktor Jeffers, kararlı adımlarla merdivenleri indi..Çantasını buldu ve içinden aldığı bir şeyi avuçlarında sıkarak etrafı dinledi...Holde yumuşak bir hışırtı duymuştu..Yürüdü, hole çıktı...Aradığını bulmuştu Dr. Jeffers...

Dudaklarında acı bir tebessümle mırıldandı..

"Senin dünyaya gelmen için bir ameliyatla ben yardım etmiştim.... Şimdi seni geri göndermek için gerekli ameliyatı da yine ben yapmalıyım"

Ve elinde sıkı sıkı tuttuğu ameliyat bıçağını uzatarak...dişleri arasından konuştu:

"Gel bakalım Bebek....bak tam sana göre bir oyuncak bu...."

BİZ BU YERLİLERİ KONTROL ETSEK Mİ NE DERSİN ?
TAMAM ANJİE
EDGAR AMCA ÖLÜNCE, YEĞENLERİ ONUN ADASINI HAZLİT'E SATARLAR VE MEZARINA DOKUNULMAMASINI ŞART KOŞARLAR.. HAZLİT ADADA KUMARHANE AÇAR.. SAĞLIĞINDA KUMARI SEVMEYEN EDGAR AMCANIN RUHU RAHATSIZ OLUR.. VE ESRARENGİZ ŞEKİLDE İKİ KİŞİ ÖLÜR. BUNUN ÜZERİNE HAZLİT MEZARI AÇIP CESEDİ UZAKLARA GÖNDERİR..
ŞİMDİ GİDİN.. VE ÇENELERİNİZİ KALBLERİNİZİN İÇİNDE TUTUN.!
HORTLAĞIN İNTİKAMI
FAŞEL BU!..
GENE ESKİ DALAVERALARINA BAŞLAMIŞ.!
BU TOPRAK TAZE AÇILMIŞ.. İÇİNE NE GÖMDÜNÜZ ?
DURUM ÇOK KÖTÜ.. HEMEN UZAKLAŞALIM BURADAN.!
DEMEK Kİ MALI GÖMDÜNÜZ.. ÜÇ HAFTADAN SONRA EN NİHAYET RAHAT BİR UYKU UYUYABİLECEĞİM...
İHTİYAR JANTHOR'UN CESEDİ DE GİTTİKTEN SONRA BU ADANIN UĞURSUZLUĞU TAMAMEN ORTADAN KALKMIŞ OLACAK... ARTIK BUNDAN SONRA RAHATA KAVUŞABİLECEĞİM.!

ÜZERİNDE "ÇİFTLİK MALZEMESİ" DİYE YAZILI OLAN SANDIĞI AÇTIĞIMIZDA BİR CESETLE KARŞILAŞTIK!
DEMEK GENE KANUNLARA KARŞI ÇIKTIN FAŞEL!.. BU SON OLACAK ARTIK!
SANDIĞI NE YAPACAĞIZ?
TABİİ Kİ DİNİMİZİN EMRETTİĞİ GİBİ YAKACAĞIZ!
ALLAH TAKSİRATINI AFFETSİN!
AYNİ ANDA DÜNYANIN ÖBÜR UCUNDA...
PATRON!.. PATRON YANIYORUZ!
BİR KAÇ DAKİKA İÇERSİNDE GAZİNO ALEVLER İÇERSİNDE KALMIŞTI...
BENİM İÇİN HER ŞEYİN SONU GELDİ!..
MİLYONLARCA KM. MESAFEYLE AYRILAN İKİ YANGININ ARALARINDA BİR İLİŞKİ OLABİLECEĞİNE KİM İNANABİLİR Kİ...
SON!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan; MAURICE LIMAT
çeviren; M. OKTAY

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, yolda oto-stop yapan bir kadını arabasına aldıktan sonra, arabası hendeğe yuvarlanır. Esrarengiz yolcu, yaralanan Leşen'e, gereken kanı verir ve kaybolur. Leşen iyileşir. Hastabakıcı İsabelle'le sevişmektedir. Buna rağmen hep o meçhul kadını düşünmekte, gitgide solan, saydamlaşan vücudünden ve garip duygularından rahatsız olmaktadır. Bir gün özel dedektif Teddy Verano'ya gider, ona derdini açar.

"Size söylediğim gibi...Hiç traş olmuyorum artık..İsabelle'e ve yeğenime, mahsus sakal bıraktığımı, söyledim...."

"Neden bir berbere gidip kendinizi traş ettirmiyorsunuz?"

"Orada da ayna var..."

"Evet ama sizin görmeniz gerekli değil...Berber sizi görür.."

Leşen hafifçe titremeğe başlamıştı...Zaten odaya girdiğinden beri hareketleri son derece sinirli idi. Terliyordu...

"Berber beni görecek ama Mösyö Verano, aynı zamanda benim aynada aksetmediğimi de görecek.."

"Belki de evhama kapılıyorsunuzdur" diye ekledi Teddy. Leşen bir an ona baktı. Yüzünde acılık vardı.. Kapalı bir gülümseme ile kalktı.

"Özür dilerim, ben..."

Teddy, atıldı. "Böyle hemen gidemezsiniz..."

Leşen asık suratla"Ne yapayım, bana inanmıyorsunuzki..."

"Kim diyor inanmadığımı?..Sadece anlamağa çalışıyorum sizi."

Leşen titremesinden sigarasını düşürdü...

"Biliyorum, herkes beni deli zannedecek...Ben size, derdimi açmağa geldim...Sizin herşeyi çözebilen bir dedektif olduğunuzu duymuştum...Bana bir çare bulacağınıza emin olarak geldim buraya.... oysa...."

Teddy sertçe "Mösyö Leşen, oturunuz lütfen...Sonra da sorduklarıma cevap verin...Ben size inanmağa hazırım, yalnız şunu unutmayın ki, böylesi olaylarda mutlaka, gizli bir gerçek ve ruhsal bir bozukluk vardır....

Sizin bana herşeyi anlatmanız benim gerçek olanla olmayanı ayırdetmem için, önemle gereklidir.."

Verano bu kez, onun gözlerindeki ışıltıların çocukça utangaçlıklara büründüğünü farketti...

Leşen yavaşça yerine oturdu... Teddy ona gene bir sigara tuttu:

"Nerede kalmıştınız?"

"Aynada kendimi göremediğimde..."

"Sizden başkası bunu gördü mü?

"Hayır, çok korkuyorum anlamalarından"

"İyi, şimdi gerçek olup olmadığını anlayacağım."

Leşen atıldı "Mösyö Verano, ben

"Rica ederim Mösyö Leşen, beni bir doktor olarak kabul etmelisiniz. Sizden fazla bir şey istemiyeceğim. Sadece bir aynanın önünde duracaksınız."

Leşen sandalyesine iyice yerleşti, tırnaklarını kemirmeğe başladı. İri ter damlaları döküyordu sıkıntısından ve vücudu titriyordu.

"Hayır, hayır, buna tahammül edemem ben hayır..."

Teddy israr etmedi. "Peki, geçelim bunu...İsabelle olsun, yeğeniniz, ya da iş arkadaşlarınızdan herhangi biri, sizden kuşkulandı mı?"

Leşen sakinleşiyordu:

"Hemen hemen hiç biri. Sadece, Bernar, anlattığım gibi, benimle dalga geçmişti bir defasında...İsabelle'e gelince..."

Cuma gecesi aralarında geçenleri hatırlamıştı...Teddy odada dolaşıyor ve dikkatle onu dinliyordu....

"Devam edin, sizi dinliyorum."

Leşen anlatmasına devam etti:

"Bir an sonra Teddy Verano üzerine doğru geldi, elindeki bir şeyi onun yüzüne tuttu...Pencereye Leşen'in yüzünden ışık yansıdı...Korkunç bir çığlıkla ayağa fırlayan Leşen, Verano'nun üzerine atlayıp, elindekini almak istedi..Parlak nesne düştü, parçalara bölündü. Yerler ışıl, ışıl oldu...O olay anında Teddy Leşen'in elinden, kendi eline geçen cereyanı duymuştu...Bir titremeye kapıldı...Leşen'in eli saydamdı.... kaygandı..İsabelle, seven bir kadın olarak, ona dayanabilmişti demek.. Leşen, sandalyesinde bir çocuk gibi hıçkırıyordu...Ayna gibi berrak parlak ellerine bakarak ağlıyordu..... Teddy ona yaklaşarak, elini omuzuna koydu.

"Bana dokunmayın, diye bağırdı. Dedektif buna aldırmadı:

"Beni korkutamazsınız Mösyö Leşen, bunu aklınızdan çıkarın..... Siz bir suçlu değilsiniz, bir olayın kurbanısınız. Zavallı ona merakla, baktı.."Kurban mı?" Ben başkalarını kurban edeceğimden korkuyordum oysa...."

"Düşünün bir, dedi Teddy. Siz bir suçlunun, işlediği suçları gidip bir polise anlattığını duydunuz muhiç? Sizin bu hareketiniz masuniyetinizi gösterir. Siz bir hastasınız, başka hiç bir şey değil...Kan değişimi, sizde garip bir hastalık yaratmış. Çok ender rastlanan bu hastalığı her çağda, her yerde bulmak mümkün. Sakince bunu kabul etmeliyiz...Fakat her hastalığın bir tedavisi de olduğunu unutmayalım Mösyö Leşen, siz de iyileşebilirsiniz"

Leşen hıçkırmayı bıraktı. Utançtan yüzüne kapadığı ellerini çekti, dedektife baktı. İlk defa olarak gözlerinde umut ışığı belirmişti...

"Siz böyle düşünebiliyorsunuz demek...?"

"İyileşeceğinizi mi?...Buna eminim...Fakat beni mutlaka dinlemeniz ve ne dersem onu yapmanız gerek..."

"Sizi dinleyeceğim, yemin ederim ki dinleyeceğim..."

"İyi,...İkimiz de Cannes'a gideceğiz...Orada, siz hastalanacaksınız...İşinizi bir kaç gün için bırakacaksınız...Bir şeyler uydurursunuz artık sebep olarak..."

"Ne yapmayı düşünüyorsunuz?"

"Bir fikrim var. Onu deneyeceğim.."Fakat bunları çok gizli tutmalıyız..."

"Ya İsabelle?" Teddy dikkatle, ona baktı: "Sanıyorum ki, O sizi seviyor..."

"Oh, evet, onu biliyorum, buna inanıyorum..."

"Belki, onunla da biraz konuşmam gerekecek"

Devamı var

METRODA KAYBOLAN ADAM

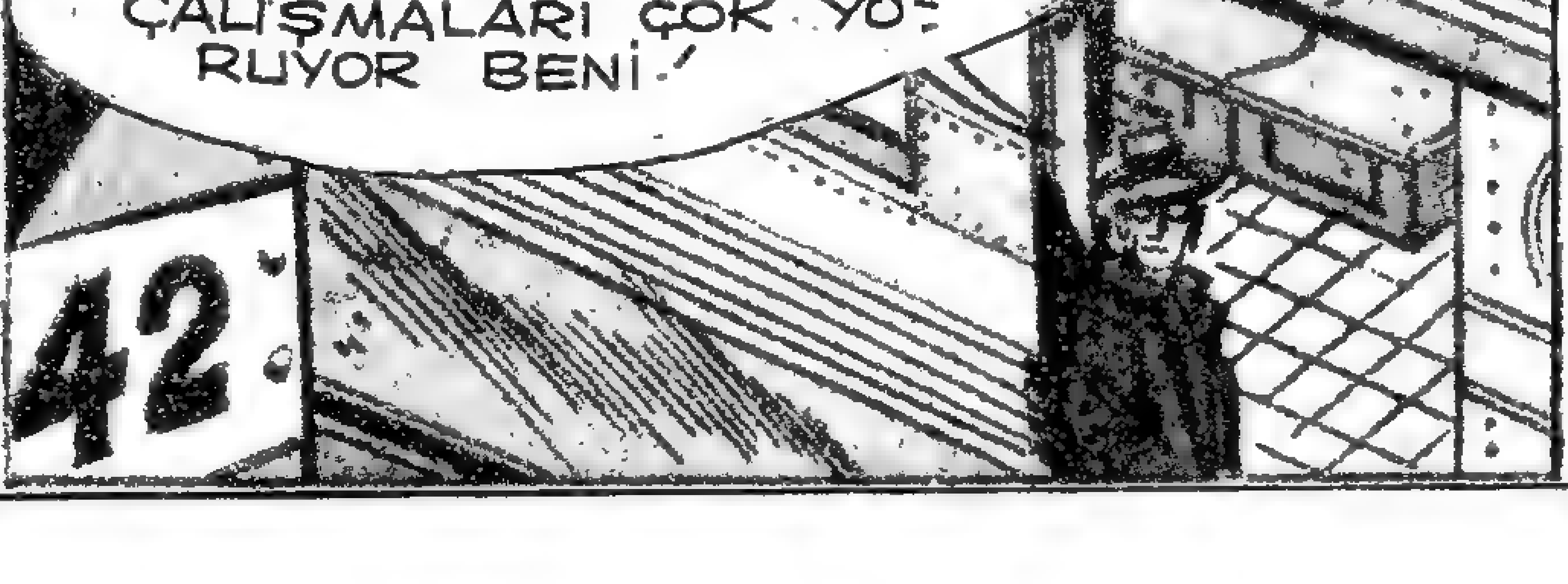

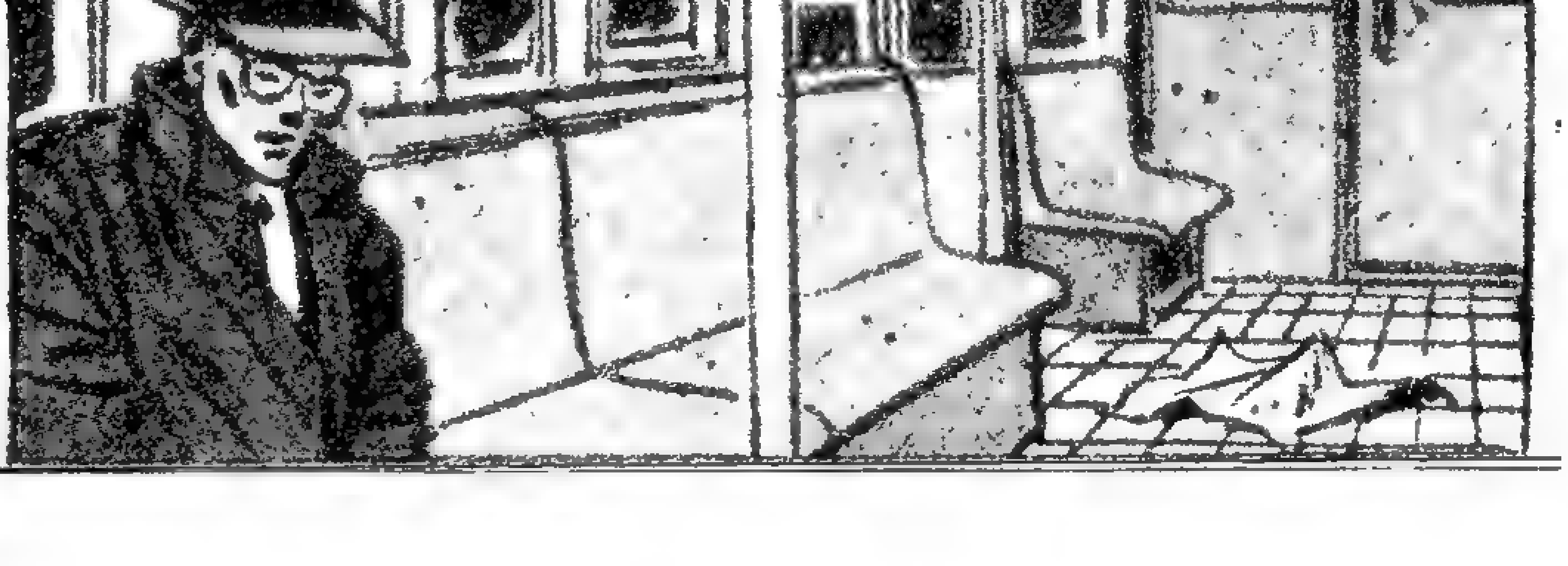

İNECEĞİM YERE KADAR DAHA YEDİ DURAK VAR.. BİRAZ KESTİRSEM İYİ OLACAK...
YORGUNLUKTAN BİTKİN OLAN HENRİ, TREN KENDİ İSTASYONUNU GEÇTİĞİ HALDE UYANAMAZ...
181 İNCİ SOKAK, BİZİM DURAĞI GEÇMİŞİZ!
181
DURDURUN TRENİ!
BİLETÇİNİN BENİ UYANDIRMASI GEREKİRDİ... GECENİN BU SAATİNDE NEREDE OLDUĞUMU BİLE BİLMİYORUM!
AAA... DIŞARDA SABAH OLMUŞ BİLE!..

SAAT BİR.. AMA BEN ON SAAT UYUMUŞ OLAMAM YA... BİR TUHAFLIK VAR BU İŞTE...
HALEY'İN DÜKKANI... HİÇ DUYMADIM.. ŞEHRİN DIŞ TARAFLARINA ÇIKMIŞ OLACAĞIM.
HALEY
BÜTÜN CİVAR YABANCI... BURADAN HİÇ GEÇMEDİĞİME YEMİN EDEBİLİRİM! BİRİSİNE SORAYIM.
HEY! BEYEFENDİ!.
BU SOKAĞIN ADI NE?
BİLİYOR MUSUN ŞEKERİM, BİZİM ASLINDA İKİ ODAYA İHTİYACIMIZ YOK! EN İYİSİ, BÜYÜK BİR ODAYLA MUTFAKTIR!
HAKLISIN CORÇ!
HENRİ'Yİ HİÇ FARKETMEMİŞ GİBİ GEÇER GİDERLER....
SANKİ HİÇ YOK MUŞUM GİBİ DAVRANIYORLAR!
182 NO
ÖZÜR DİLERİM KÜÇÜK HANIM,...
POLİS!.

NE OLUYOR BU İNSANLARA ?.. KÖR MÜSÜNÜZ !.. BENİ NEDEN GÖREMİYORSUNUZ ?. KİMSE SESİMİ DUYMUYOR MU ?
YANINDAN GEÇENLER SAĞIR VEYA DİLSİZ OLMAMALARINA RAĞMEN HENRİ İLE HİÇ İLGİLENMEZLER...
ÖLÜ MÜYÜM... YOKSA BİR HAYALET Mİ ? FAKAT KENDİME DOKUNABİLİYORUM!
BU DELİ İNSANLARDAN BİR AN ÖNCE KURTULMAK İSTİYORUM!...
BU EVLER... BU SOKAKLAR... HİÇ BİRİSİNİ DAHA ÖNCE GÖRMEDİM...
HAYRET DOĞRUSU! NEVYORK'A SANFRANSİSKO GAZETESİ GELMEZ Kİ...

Gelecek sayımızda

ÖLÜMÜN İKİ YÜZÜ

Hikayenin devamı

"Demek ki eve döndün Fennel"

Fennel, karşısında duran kadının suratını gördükten sonra, dehşet içerisinde geri çekilmişti....

"Kimsin sen? Burası neresi?"

"Ben mi kimim? Senin karın Millie... Burası da senin evin?"

"Karım mı?"

"Yoksa beni hatırlayamadın mı? İlk evlendiğimiz zaman bu kadar çirkin değildim... Ama unutmaki içinde bulunduğumuz şartlar da yaşamak insanlarda güzellik bırakmıyor..... Sen de kendine aynada bir baksan.."

Fennel, duvarda asılı duran kırık aynada kendini görünce, korkuyla geri çekildi... Aynada gördüğü yüz sanki bir canavarın yüzüydü....

"Ben miyim bu? Olamaz... Nedir bütün bunlar?"

"Sen eve döndün Fennel ve biz ikimiz de ÖLÜYÜZ. Sen hep Henry Fossun peşindeydin ama hiç bir zaman onu ele geçiremedin. Şimdi ise artık, sadece biz varız....Sen, ben bu ev ve bu hayat...."

xxx

H. F. Fossydike, birkaç gündür içinde bulunduğu komadan kurtulamayıp ölmüştü. Ölünün yatağının başında, rahip Bennet ve William Karter aralarında konuşuyorlardı.

"Ben Fossydike, uzun zamandır tanırım William, ama hiçbir zaman nasıl bir adam olduğuna karar verememişimdir... Bazı günler, bir peygamber kadar iyi olan bu adam diğer bir gün, bir şeytan kadar kötü olabiliyordu....

'Piskolojide bu gibi tiplere "İki ruhlu" denir. Hatta öldükten sonra da bir ruhunun cennete, diğer ruhunun, da cehenneme gittiği şeklinde inançlar kuvvetlidir. H. F. Fossydike'in da bir "İki ruhlu adam" olduğuna inanacağım nerdeyse...."

DRAKULA

Kan emen canavarların en korkuncu, vampirler kıralı Drakula'nın dehşet verici hikâyesine başlıyoruz.....

GORİL

Canavarlaşan bir boksörün korkunç hikâyesi.....

KORKUNÇ MİRAS

Bir genç kadının tüyler ürpertici macerası...

"Boris Karlof anlatıyor" "Hickoock'un seçtikleri" serilerimizde iki hortlak hikâyesi... Ve "Ben bir vampirim" romanı.....

DEHŞET MÜZESİ

Canavarlar arasında geçen dehşet verici dakikalar..

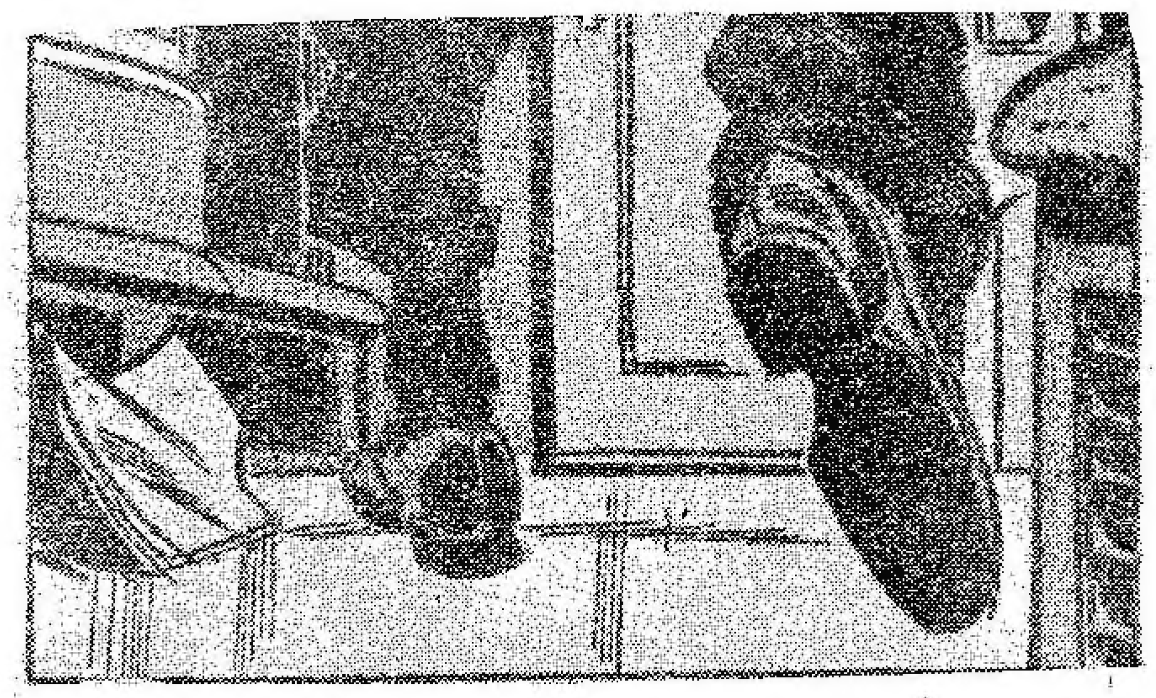

METRODA KAYBOLAN ADAM

Garip ve ürkütücü bir olayın hikâyesinin devamı.....

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

KARAOĞLAN

HAFTALIK
RESİMLİ
KAHRAMANLIK
DERGİSİ

30 AĞUSTOS'TA

YENİ SERİ YE BAŞLIYOR!

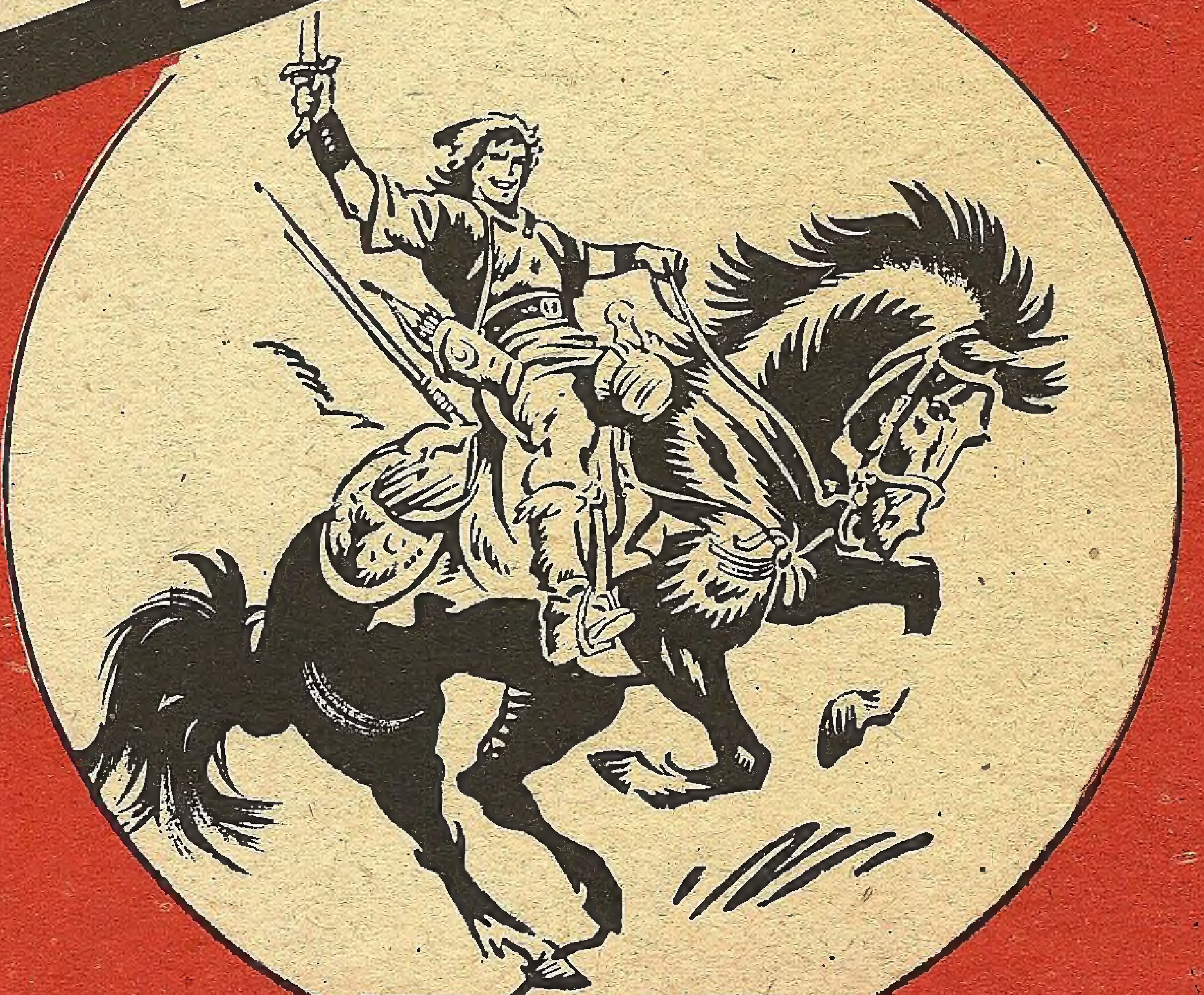

Yeni KARAOĞLAN'ın Hediyeli ve Sürprizli 1. SAYISI

30 AĞUSTOS'TA ÇIKIYOR!..

Düzenleme : Akşamsefası